

PROSLAVILI SO DAN REPUBLIKE

V domu starejših krajanov smo nad vse slovesno proslavili dan republike. O zgodovinskem dnevu rojstva naše republike nam je spregovoril Božidar Jakac, pevski zbor in folklorna skupina iz Dekorativen pa so z izbranimi točkami sporeda popestrili to čudovito prireditev, ki bo oskrbovancem ostala še dolgo v spominu.

Srečko Kristan

50 LET MEDVOŠKE GODBE

Medvoški godbeniki letos slavijo 50-letnico delovanja. Jubilej so skozi vse leto proslavljali predvsem delovno, saj so imeli vrsto nastopov na različnih prireditvah. Osrednja jubilejna prireditev pa je bila v prostorih doma Svobode, kjer so se predstavili s celovečernim koncertom, združenim s proslavo ob dnevu republike. (Foto: F. Rozman)

Povšetovi planšarji so slavili

„Naj glasba govori“

Sredi letošnjega novembra je glasbena skupina Šiškarja Frančka Povšeta »Veseli planšarji« s posebnim nastopom v polni domačjski športni dvorani slavila 25 delovnih let. Že četrto stoletje torej sedemčlanski ansambel križari po poteh Slovenije, Jugoslavije in tujine. Videli so ničliko krajev, mest, spoznali ničliko ljudi. Z vedrimi, kdaj pa kdaj tudi elegično obarvanimi melodijami so razveseljevali številne poslušalce, posebno v tujini pa ljudem pričarali košček domovine. Dvakrat so nastopili tudi pred predsednikom Titom.

V kratkih besedah je nemogoče zajeti vso dejavnost takega ansambla. Posneci so številne plošče, kasete, radijske in televizijske oddaje. Radi so se odzvali klicu po pomoč številnih športnih društev, celo jugoslovanske smučarske reprezentance. Nikoli se niso odrekli časti razveseliti ostarele občane naše občine. V toliko letih je ansambel doživel marsikaj. Bilo je tudi nekaj dram, menjali so se godci, vendar je Franček Povše z neupogljivo voljo znova in znova dvigoval moralo sebi in glasbenikom. Tukaj je torej znanstvena tista kvaliteta človeškega življenja, ki ne pomeni zgolj golega denarja. Pomeni namreč veselje, delo, žalost, resnost, cilj, vero v tisto, kar počneš. Skupek nekih človeških lastnosti, ki navsezadnje pomenijo življenje, filozofijo vztrajanja in kljubovanja.

Jubilejni koncert je vodil Marjan Stare. Dobro, tekoče. Glasba godev tradicionalno planšarska. Kragulčki, bumbas, rogovi, znane melodije. Vendar je pravo zlahtnost koncertu prispelval Franček Povše. Stal je pod jarkimi odrskimi lučmi, besede mu je zadržala ganjenost. Kot tolikokrat je poskušal povedati ne pretrdo, ne premehko, ravno s pravo mero. Želel je pojasniti, da je vedno pisal skladbe poslušalcem, vedno pa tudi za svoje srce. Ozrl se je po sedmerici svojih muzikantov in odmahnil z roko: naj glasba govori. Z glasbo je znal kadarkoli vse povedati. Čestitamo!

Tudi letos, sredi decembra, bo ansambel »Veseli planšarji« razveselil ostarele občane matične krajevne skupnosti »Hinko Smrekar«. Prijetno zabavo želimo.

Bogomir Šefic

Dopisujte v
vaše
glasilo

Bogomir Šefic
Foto: Jaka Bregar

3. dnevnika
malega
Šiškar-jaz

Tacek

Včeraj je bil ponedeljek in sicer tisti ponedeljek, ko se je zdelo, da smo Jugoslovani najbolj romantično ljudstvo na svetu, saj je skoraj na sleherni mizi v državi gorela sveča. Seveda je bila romantika le navidezna, saj so državljani ob svečah nič kaj romantično preklinjali elektrike in še kaj ga, ki naj bi bil kriv za popoln mrk.

Pri nas doba je bilo še posebej hecna. V prvem polčasu zatemnitve sta se ata in mama skrbno kregala, ker je ata nadrl mamo, češ da spet ni plačala elektrike in so nam zato odklopili tok. Potem pa se je vendarle izkazalo, da je brez elektrike cela ulica in, kot smo kasneje izvedeli, tudi Ljubljana, pa Slovenija in domala kar vsa država.

No, kakšne posebne panike v naši koči ni bilo, kajti mama nikoli ni v celoti zaupala našemu elektrogospodarstvu in ima vedno v omari nekaj kilogramov sveč. Prižgali smo jih kakšnih pet in kmalu je bilo kar prijetno. Nato je atu postalo dolgčas in se je spomnil na televizor. Šele po petih minutah pritiskanja gumbov se je spomnil, da je pravzaprav tudi ta škafka ustvarjena za elektriko, nakar je mama pripomnila, da nas je televizija tako in tako že čisto pokvarila ter da smo čisto pozabili na radio. Kajpak, tudi radio ni delal, čeprav so se menda radiji tiste ure na vso moč trudili, da bi čim boljše informirali ljudstvo o tem, da je zmanjkalo elektrike (to mi je povedal sosedov Jožko, ki ima tranzistor na baterije). Ker torej mi radia nismo mogli poslušati, smo bili tozadevno popolnoma neobveščeni in smo mislili — da je zmanjkalo elektrike.

Po nekaj urah je ata postal lačen in je izrazil željo, da bi nekoliko jedel. Toda ker imamo le električni štedilnik, se je mama le bridko nasmehnila, češ, a naj pečem zrezke na svečah... Dobro, je rekel ata, če ni zrezkov, mi pa vsaj eno jajce na oko naredi — ter že v istem hipu dognal, da je spet bleknil neumnost, nakar je samo še preklinjal. To zna na srečo tudi brez elektrike in so nasploh njegove kletvice v temi še lepše, ker so izredno masne, iskrene ter doživete, tako da se kar bliska. Mislim, da bi z njimi lahko nadomestil srednje velik agregat v elektrarni, če bi le znal kdo izkoristiti tovrstno energijo.

Seeda

Danes so elektrogospodarstveniki sporočili, da so naposled odkrili vzrok ponedeljkove zatemnitve: iz neznanih razlogov je razpadel energetski sistem, so rekli. Mama je bila najbolj vesela tistega »neznani razlogi« in je šla koj kupit še dva kilograma sveč.

Sicer pa je bil ponedeljek prvi dan (kar se jaz spominjam), ko naš ata ni klet televizijskega programa. To pa je tudi nekaj...

Srečko

tribuna 15